

Život po ropném krachu

Mat Savinar, James J McKenzie

Život ve světě bez ropy

Historie nikdy není jednoduchá.

Historie neexistuje, dělají ji až historici.

Historie nikdy nepojednává o minulosti, ale vždy o budoucnosti, přičemž „dobří hoši“ jsou přibližně stejně špatní jako ti „zlí“.

„Ovládni realitu dřív, než ovládne tebe. A.R.T.“

Začíná globální válka o suroviny a energie?

S růstem Čínské spotřeby ropy se svět ocitá na pokraji ekonomické (?) války o suroviny. Čínská spotřeba této suroviny je dnes už tak vysoká, že by ji nebyl schopen uspokojit ani ropovod, který by ji spojil přímo se Saudskou Arábií. USA a Japonsko, první a druhý z největších světových odběratelů, jsou v pohotovosti, protože čím víc energie Čína spotřebuje, tím méně jí zbude pro ně. Ostatní velcí spotřebitelé usilují o upevnování svých vztahů s dodavateli ropy. Analytici ropných firem se patrně právem domnívají, že se dodávky ropy brzy stanou závažným faktorem národní bezpečnosti jednotlivých států.

Čína, která do roku 1992 ropu ještě sama vyvážela, se od roku 1993 stala jejím dovozcem. Měřeno mírou růstu spotřeby, která je sama o sobě šestinásobkem globálního průměru, je dnešní Čína druhým největším "konzumentem", druhým největším dovozcem a třetím největším spotřebitelem ropy na světě s průměrnou denní spotřebou 19,7 milionů barelů ropy v roce 2002. Vypustíme-li domácí čínskou těžbu 7,69 milionu barelů je zřejmé, že i kdyby odebírala celou průměrnou denní těžbu Saudské Arábie (10,15 milionů barelů), stále by to nebylo dost.

Jestliže čínská ekonomika poroste průměrně o 6 % ročně, stoupne její spotřeba fosilních paliv z 850 milionů tun v roce 1999 na 2,4 miliardy tun do roku 2030. Tuna fosilních paliv odpovídá 7,33 barelům ropy. Problémy s dodávkami energie už dnes má 21 z 31 čínských provincií, regionů a municipalit.

Čína vyvíjí v úsilí o zajištění nezbytných dodávek energetických surovin z celého světa maximální snahu. Letos v lednu uzavřela se Saudskou Arábií kontrakt na společný projekt vyhledávání a vytěžování ložisek zemního plynu. Čína a státem vlastněná saudská firma Aramco za tímto účelem vytvořily joint-venture, podložený třemi miliardami dolarů. Všechny tyto kroky postupně vyvolávají vrásky na čele USA, závislých na Saudské Arábii a Egyptě, jež pro ně představují klíčové partnery pro kontrolu celé oblasti. Americká vládní agentura pro ropnou problematiku odhaduje, že zatímco v roce 1985 byly Spojené státy závislé na ropném dovozu z 30%, v roce 2003 to bylo již 50% a tato hodnota může ještě k roku 2020 dosáhnout 75%! USA proto čínské snahy o zajištění stálých stabilních dodávek ropy považují za hlavní hrozbu americké globální dominance. K tomu se navíc řadí i problematika volného obchodu, soupeření ve vojenské oblasti a konkurence v dobývání kosmu. [1]

Co znamená pojem „vyvrcholení ropné křivky“?

Veškerá produkce ropy, ať už na jednotlivých polích či v celoplanetárním měřítku, následuje zvonovou křivku. Dokud stoupá, jsou výrobní náklady významně nižší než když klesá; kdy je k získání ropy z vyprazdňujícího se ložiska třeba vynakládat dodatečné úsilí (náklady).

Hojnost levné ropy je k dispozici jen když tato křivka stoupá, klesá-li stává se vzácnou a drahou surovinou.

V uplynulých 150 letech ukazovala křivka globálního ropného výnosu vzhůru. Průmyslový termín pro dosažení vrcholu těžby je „vyvrcholení produkce“. Často se na tento bod poukazuje jako na „Hubbertovo vyvrcholení“, podle geologa Kinga Hubberta, který zjistil, že se výnos ropného ložiska pohybuje po zvonové křivce.

Jakmile jednou překonáme tento vrchol pojedeme dolů po velmi srázném svahu. Čím níže budeme, tím nákladnější bude produkce ropy a jejího bratrance, zemního plynu.

V praxi to znamená, že pokud byl vyvrcholením rok 2000, bude celosvětová produkce ropy v roce 2020 stejná jako v roce 1980. Avšak v roce 2020 bude světová populace mnohem větší (přibližně dvojnásobná) a svět bude muset být mnohem industrializovanější než v roce 1980. V důsledku toho celosvětová poptávka po ropě významně převyšuje možnosti celosvětové ropné produkce.

Čím více překročí poptávka těžbu, tím vyšší bude i cena ropy.

Podstatná otázka tedy nezní: „Kdy vyčerpáme veškeré ropné zásoby?“, ale spíše: „Dokdy vyčerpáme levné zásoby ropy?“

Kdy dojde k takovému vyvrcholení těžby?

Úplně nejdivočejším optimismem oplývající odhady naznačují, že k vyvrcholení celosvětové ropné produkce dojde v roce 2020. Jsou to odhady zpravidla pocházející z vládních úřadů.

Mnohem realističtější odhady se pohybují mezi rokem 2004 až 2010. Neštěstím je, že o tom, že jsme překonali tento vrchol nebudeme vědět ještě celé 3-4 následující roky poté, kdy k tomu došlo. Produkce ropy rok od roku poněkud kolísá i v období, kdy těžební křivka stoupá. Je ale docela možné, že rokem vyvrcholení ropné produkce byl už rok 2000, protože od té doby výnosy každoročně klesají.

Energetický průmysl vzal vážnost situace potichu na vědomí. Prezident Exxon Mobil Exploration Company, Jon Thompson, například nedávno řekl: „Do roku 2015 bude potřeba objevit nová ložiska ropy a zemního plynu a produkovat z nich objem surovin, který se vyrovná osmi z každých deseti barelů, produkováných v současné době. (Méně zastřenými slovy: místo 10 jich musí být 18...) Nadto se očekává, že náklady spojené s obstaráním tohoto do-
datečného množství ropy a plynu budou značně vyšší než ty, které je průmysl v současné době schopen strávit.“ [2]

Stejně děsivá je skutečnost, že mnohá z nejslibnějších ložisek se nacházejí daleko od hlavních trhů - některé navíc v oblastech bez nejzákladnější infrastruktury. V dalších místech, jako například v Arktidě, vládou extrémní klimatické podmínky představující skutečně mimořádnou technickou výzvu.

Pokud pan Thompson v článku zveřejněném na internetových stránkách Exxon Mobil hovoří upřímně, bylo by zajímavé vědět, co asi říká za zavřenými dveřmi, když je řeč o vyčerpaných ropných zásobách. (Poznámka - jestliže jste si přečetli Thompsonův článek celý, uvažujte nad ním v kontextu s výpovědí Matthewa Simmonse - viz dále.)

Této situace jsou si vědomí i Saudové, kteří to formulují takto: „Můj otec jezdil na velbloudu. Já jsem začal jezdit autem. Můj syn létá tryskovým letadlem. Jeho syn bude jezdit na velbloudu.“

To všechno sice zní dost nepěkně, ale kdyby ceny benzínu vyšplhaly příliš vysoko, začneme jezdit v autě společně s několika přáteli nebo veřejnou dopravou. Proč by nás to mělo nějak zvlášť znepokojovat?

Téměř každá současná lidská činnost, doprava, průmyslová výroba, výroba elektřiny a plastů, ale především produkce potravin a vody je nevyprostitelně propletena s dodávkami ropy a zemního plynu.

- Výroba potravin

Komerční výroba potravin je přímo závislá na ropě. Většina pesticidů je získávána z petroleje (nafty), a veškerá průmyslová hnojiva spočívají na čpavku. Čpavek (amonium) se získává ze zemního plynu.

Na ropě postavené zemědělství je primárně odpovědné za explozi světové populace z 1 miliardy v polovině 19., na 6,3 miliardy lidí na přelomu 21. století.

Ropa v zemědělství umožnila nasazení náčiní jako traktorů, potravinových skladovacích systémů, třeba mrazících hal a distribučních systémů, například nákladních aut.

S růstem produkce ropy výnosy v zemědělské výrobě stoupaly a společně s nimi i lidnatost. Úměrně s rostoucím počtem obyvatel se zvyšovala poptávka po potravinách, což si zpětně vyžádalo další zvýšení těžby ropy, atd.

Během několika let po vyvrcholení těžební křivky vyletí cena potravin nahoru, protože ceny za umělá hnojiva prudce stoupnou. Prudce stoupnou i ceny za uskladnění (elektrina) a transport (benzín) produkováných potravin.

- Ropa a vodárenství

Levná ropa je nezbytná k vytváření a udržování impozantní infrastruktury zajišťující dodávky pitné vody.

- Zdravotnictví

Ropa je převážně odpovědná za pokroky v medicíně dosažené za posledních 150 let. Zemní olej umožnil hromadnou výrobu farmaceutických drog a rozvoj infrastruktury zdravotní péče jako nemocnic, sanitek, silnic, atd.

- Ropa a všechno ostatní

Ropa je potřebná pro daleko víc věcí, než výrobu potravin, vodárenství, medicínu a dopravu. Je nezbytná pro výrobu téměř veškerého spotřebního zboží, při čištění odpadních vod, likvidaci odpadků, udržování ulic a parků, pro nemocnice a zdravotnické systémy, policii, hasiče a národní obranu.

Nepříznivé důsledky vyvrcholení těžby ropy se protáhnou daleko za obzor starostí, kolik budeme platit za plyn. Jednoduše řečeno: můžeme očekávat válku, smrt hladem, ekonomický kolaps a možná dokonce i zánik homo sapiens.

Toto je známé jako „vymírání po ropě“. Je to termín dokonale popisující noční můru číhající na prahu před našimi dveřmi.

Co myslíte tím „vymíráním“?

Přesně to, co to slovo říká. Odhaduje se, že v období po ropném krachu se světová populace smrští na pouhých 500 milionů duší. (Současný počet pozemského obyvatelstva: 6 miliard...) [3]

To snad nemyslíte vážně!?! To je přece více než 90% současné populace. Jak by mohlo zahynout tolik lidí? Odkud pocházejí tyto odhady?

Sestavili je biologové, kteří studovali, co se stane s nějakým živočišným druhem, který překročí nosnou kapacitu svého životního prostředí v tom či onom životodárném aspektu.

Baktérii v Petriho misce například exponenciálně přibývá, ale jen dokud nespotebují všechny zdroje potravy. Od tohoto bodu se celá jejich populace zhroutí. Přitom je polovina dostupných zdrojů spotřebována jen jednu jedinou generaci před tou poslední, která skončí kolapsem. Baktérie nevnímají ani náznak nastávajícího problému až do okamžiku, kdy je zřejmé, že všechny vyhladoví.

Ale lidé jsou přece chytřejší než bakterie, ne?

No, někdo si to možná myslí, ale důkazy svědčí o opak:

První komerční ropný vrt byl vyvrtán roku 1859. Tehdy na světě žilo asi 1,5 miliardy lidí. Za méně než 150 let explodovala populace na 6,3 miliardy. V tomto období jsme spotřebovali polovinu nenahraditelných celosvětových zásob ropy. Z poloviny, která tu ještě zbyla, je většina ropy vytěžitelná jen za cenu velmi vysokých nákladů. Mají-li experti pravdu, pak jsme méně než jednu generaci před konečným kolapsem. Přesto zde pro většinu z nás není ani náznak nějakých blízkých problémů.

Abychom mohli předpovědět k čemu na této planetě dojde, nemusíme hledět do Petriho misky. Stačí se vrátit kousek zpátky do naší vlastní historie.

Vezměme si například proslulý případ „irské bramborové nouze“. [4] Po více než století byla v Irsku rok po roku rozvíjena Brity podnícená téměř výhradní závislost na jediné potravíně – bramborách. Počet obyvatel ostrova

v tomto období vzrostl ze dvou na více než osm miliónů lidí.

Roku 1845 však došlo k neočekávané katastrofě: cizopasná houba změnila brambory na lepkavé, nepoživatelné slizké hroudy. Irský venkov během jediné generace zažil úplnou devastaci; více než polovina obyvatelstva zemřela hladu nebo emigrovala a ti, kteří zůstali, byli odsouzeni k životu v nesmírné nouzi, již začalo ubývat až o sto let později.

Příští budoucnost obyvatel planety Země pravděpodobně bude do jisté míry horší než osud tehdejších Irů. Kruhost bramborového hladomoru nakonec kompenzovala skutečnost, že mnoho Irů tenkrát mohlo odejít do země překypující hojností, do Ameriky. To těm, kteří na ostrově zůstali, umožnilo zužitkovat sporé zdroje, které v zemi zbyly.

Lidstvo však na rozdíl od Irů nemá kam odejít. Zato má spoustu zbraní hromadného ničení, které si může navzájem naházet na hlavu.

A ... mimochodem... .. chcete vědět, co dělají bakterie, když se hroučí jejich populace? Požívají se navzájem.

Pořád ještě si nemohu představit takový počet mrtvých. To je příšerná představa. Jen 10% z nás to zvládne? To přece nemůže být možné!

Vím jak se cítíte. Zvládnout to všechno emočně i intelektuálně je velmi obtížné. Jak to nedávno vyjádřil bývalý britský ministr životního prostředí Michael Meacher: „Představit si dopady radikálně sníženého přísunu dodávek ropy na moderní ekonomiku nebo společnost je nesnadné. Pomyšlení na tyto důsledky člověku doslova rozhodává mysl.“ [5]

Možná, že vážnost blížící se situace pomůže objasnit následující, i když značně zjednodušený výklad:

Jak už jsme si vysvětlili, sleduje produkce ropy zvonovou křivku. Tudiž, pokud byl rokem vyvrcholení produkce rok 2000, bude objem ropné produkce v roce 2025 asi stejný, jako v roce 1975.

Podle statistických odhadů dosáhne světová populace v roce 2025 zhruba 8 miliard. V roce 1975 nás zde byly zhruba 4 miliardy.

Protože se objem ropné výroby v podstatě rovná potravinovým výnosům znamená to, že na planetě bude 8 miliard lidí, jenže potraviny vystačí jen pro 4 miliardy, nebo spíš méně. Už od roku 1975 nejsme schopni nakrmit všechny.

Uveďme si malý příklad. Povězme, že vy, já, a šest dalších lidí budeme zazděni v místnosti, v níž bude dostatek jídla a vody pro čtyři osoby. Přínejmenším čtyři z nás čeká smrt vyhladověním. Další jeden nebo dva pravděpodobně zemřou v boji o to málo jídla, které je k dispozici.

Tak by to vypadalo, kdybychom se servali holýma rukama. Dát každému z nás zbraň, můžete si představit, jak by ta místnost vypadala až bychom spolu skončili...

Možná se teď v duchu ptáte: „A co kdybychom přešli k obnovitelným zdrojům energie a udrželi tak výnosy potravin?“ Čtěte dál – dostaneme se k tomu za chvíli.

Odkud máte tyto informace? Kdo se ještě zmiňuje o vyvrcholení ropné těžby? Jsou tito lidé kompetentní?

Na konci článku najdete množství odkazů na zdroje, které může prostudovat každý kdo má jen trochu zájem. Jen na internetu najdete více než 50 článků o vrcholu těžby ropy; všechny pocházejí z velmi renomovaných zdrojů. Z toho, co se dočtete budete zděšení stejně jako já; všechno, co zde říkám, je bohužel podloženo tvrdými fakty.

Kvůli stručnosti si uvedeme jen výpovědi dvou vysoce spolehlivých osob. Jak uvidíte, není to typické volání zvěstovatelů „konce světa“ ...

< Dr. David Goodstein, profesor fyziky, zástupce rektora Cal Tech University >

V právě vydané knize „Out of Gas: The End of Oil“ Dr. Goodstein působivě dokládá, že celosvětová ropná produkce brzy, možná už v této dekádě, vyvrcholí. Následná klesající dostupnost fosilních paliv může uvrhnout svět do globálních konfliktů mezi národy, bojujícími o ukořistění svého kusu zmenšujícího se koláče.

V nedávném rozhovoru na ABC řekl Dr. Goodstein o konci ropy toto:

„Nejhorší možný scénář vypadá takto: Po Hubbertově vyvrcholení, veškerá úsilí dostatečně rychle produkovat, distribuovat a používat alternativní paliva, aby bylo možné vyplnit mezeru mezi klesajícími dodávkami a rostoucí poptávkou po ropě, selžou. Prudká inflace a celosvětová deprese neponechá miliardám lidí jinou možnost, než v obrovských množstvích pro teplo, vaření a primitivní průmysl spalovat uhlí. To povede k výraznému zhoršení skleníkového efektu, jehož vlivem se zemské podnebí nakonec odkloní do nového, životu nepřátelského stavu. Konec příběhu.“ [6]

< Poradce pro energii prezidenta George W. Bushe, Matthew Simmons >

V nedávném rozhovoru Matthew Simmons názorům Dr. Goodsteina do značné míry přizvukoval. Na otázku, zda tedy není načase, aby se vyvrcholení ropné těžby stalo součástí veřejné politické debaty, odpověděl:

„Na to je pozdě. Jak už jsem řekl, experti ani politici nemají žádný 'plán B', k němuž by se mohli uchýlit. Jestliže naše možnosti získávat energii dosáhly vrcholu i za stavu, při němž 5 z 6,5 miliardy lidí na světě využívá moderní energii jen málo nebo vůbec, to bude děsivý úder našemu ekonomickému blahobytu a zdraví – větší, než si vůbec kdo dokáže představit.“

Když byl tázán, zda je na dohled nějaké řešení, Simmons odpověděl:

„Nemyslím, že tu nějaké je. **Zbývají nám jen modlitby. Za** nejlepších okolností, když všechny naše modlitby zůstanou vyslyšeny, nedojde možná v období dvou let k žádné krizi. Pak to ovšem už je jistota.“

Simmons nedávno udělal prezentaci pro Středisko pro strategická a mezinárodní studia, ve věci nastávající ropné krize. Můžete si ji prohlédnout chcete-li. [7]

Zmínil se kromě Simmonse o vyvrcholení těžby ropy, ještě jiný člen Bushovy administrativy?

Dick Cheney koncem roku 1999 uvedl:

„Podle některých odhadů dojde v průběhu příštích let k průměrnému dvouprocentnímu každoročnímu globálnímu růstu poptávky po ropě, současně s mírným, tříprocentním přirozeným poklesem produkce z existujících zdrojů.“ (Jinak řečeno - jde o pětiprocentní schodek narůstající s každým rokem.)

Cheney skončil alarmující poznámkou: „... to znamená, že v roce 2010 budeme potřebovat o nějakých padesát milionů barelů denně navíc.“

To je, při současné těžbě, ekvivalent více než šesti Saudských Arábií.

A ve zprávě zveřejněné v dubnu 2001, jejímž sestavením byl Cheney pověřen US radou pro mezinárodní vztahy:

„Asi nejvýznamnější rozdíl mezi dneškem a situací před 10 lety představuje mimořádně rychlá eroze volných kapacit v kritických segmentech energetických řetězců. Toto manko se dnes jeví jako endemické. Mezi nejvýznamnější mezi těchto ztrátami patří oblast volných ropných kapacit.“

A co lidé mimo Bushovu vládu? Poukazuje někdo na tuto vážnou otázku?

Roku 1980 Jimmy Carter americké veřejnosti sdělil, že se v osmdesátých letech bude muset začít připravovat na konec ropného věku v roce 2005.

Dále je to například Michael Moore, který pod názvem Oils Well That Ends Well v knize „Dude, Where's My Country?“ věnoval konci ropného věku a následnému vymírání celou kapitolu.

Co se bude dít, jakmile produkce jednou vyvrcholí?

Vezmu-li jako vodítka historii domnívám se, že následující časový přehled rozumně shrnuje to, co lze očekávat u vyvinutých národů, jako jsou Spojené státy:

1-5 let (po vyvrcholení těžby) - Velká recese, porovnatelná s tou, již jsme zakusili v období uměle vytvořeného nedostatku ropy v sedmdesátých letech

5-15 let - Recese přejde do druhé Velké krize.

15-25 let - Společnost se začne hroutit. Podmínky ve Spojených státech se začnou podobat podmínkám v bývalém SSSR.

25-50 let - Propad společnosti se zhorší. Život ve Spojených státech se začne podobat životu v současném Iráku: zhroucení elektrické rozvodné sítě; nedostatek čisté vody; extrémně vysoká nezaměstnanost; vojenský policejní stát. Mnoho oblastí bude připomínat území v zemích třetího světa, jako je například Libérie.

50-100 let - Společnost se začne opět stabilizovat, ačkoli se bude drasticky lišit od čehokoli, co si většina z nás dovede představit.

Chcete-li se hlouběji seznámit s pravděpodobným vývojem, přečtěte si o tom, když budete mít příležitost.

Je možné, že jsme už nevědomky dosáhli obávaného vrcholu a nyní děláme první krůčky k ropného krachu?

Ano. Jak už jsem uvedl, to se dozvíme až několik let poté, kdy k tomu dojde. Globální produkce ropy od roku 2000 rok po roce klesá, takže je docela možné.

Je tady ovšem i hojnost důkazů svědčících, že se ve skutečnosti už nacházíme v první fázi ropného krachu. Jak vyplývá z výsledků „odhadu“ zveřejněného v prosinci 2003, nezaměstnanost, myslitelně úmyslně zkreslená tak, jak jen to bylo možné, dosud ještě balancuje okolo 6%. Vezmete-li však v úvahu faktor kvality zaměstnání, dosahují reálná čísla 12% - 15%.

Výpadky proudu testované v Kalifornii na podzim 2000, masivní výpadek proudu na východním pobřeží v srpnu 2003 a různá další úplná zatemnění, k nimž docházelo v pozdním létě 2003 po celém světě, jsou prostě předznamenáním toho, co přijde.

Princetonský profesor Kenneth Deffeyes, autor knihy „Hubbert's Peak: The Impending World Oil Shortage“ (Hubbertovo vyvrcholení: Blížící se světový nedostatek ropy), na pařížské konferenci v květnu 2003 mínil, že obávané vyvrcholení už bylo v roce 2000, s tím, že produkce od té doby zřetelně klesá. [8]

Jako další důkaz dosažení vrcholu produkce Deffeyes uvedl, že od roku 2000 došlo k 30% poklesu hodnot akcií, přičemž nepomohly ani škrty v úrokových sazbách. 2,5 miliónů lidí se stalo nezaměstnanými, a dosud zaměstnaní nemohli odejít do důchodu. Rozpočtové přebytky se vytratily, střední třída vymizela a nakonec zmizelo i Světové obchodní centrum.

Pokud k poznání, že už jsme v ropném krachu potřebujete ještě více důkazů, stačí pozorně sledovat aktuální zpravodajství. [9]

Přibývá článků, v nichž se uvádí, že nově objevených ropných rezerv stále přibývá.

Takové články nejspíš citují nějakou U.S. vládní agenturu, takovou jako Geologický výzkum Spojených států (USGS) nebo Energy Information Agency (EIA). Ačkoli zprávy USGS a EIA o poslední produkci jsou velmi spolehlivé, jsou předpovědi pro budoucnost převážně propaganda.

To nakonec připouštějí sami. Po poslední revizi plánování ropných zásob EIA například uvedla:

Přizpůsobení předběžných odhadů spočívá na netechnických úvahách, počítajících s růstem tuzemských dodávek na úrovni nezbytné k souběhu s hladinou plánované poptávky.

Jinými slovy: „vyprorokují“ kolik si myslí, že budeme potřebovat, a pak nám řeknou: „Odhadujeme, že máme dost, takže se není čeho obávat!“

Problémy s ropou jsme měli už v sedmdesátých letech. Bylo to tvrdé, ale ustáli jsme to. V čem je tady rozdíl?

V roce 1973 OPEC zastavil prodej ropy do Spojených států na protest proti americké podpoře Izraele v „yom kippur“ či „ramadánové“ válce. To se překrylo s vyvrcholením domácí ropné produkce USA. Bez dodávek levné energie se US ekonomika ocitla v hluboké recesi.

V sedmdesátých letech zde ovšem byli ještě jiní, „kolísající“ producenti ropy, jako třeba Venezuela, kteří pomohli poněkud vyplnit zející mezeru. Jakmile ovšem dojde k celosvětovým vyvrcholení v těžbě ropy (pokud se tak již nestalo), nebude tady nic, co by takový propad mohlo vyplnit.

Ropný šok ze sedmdesátých let byl jako jemný záchvěv před skutečným zemětřesením. Nastávající krizi vyvolá vyčerpání zdrojů, ne politika - ačkoli politikové do ní samozřejmě vstoupí.

Nebude to jen dočasný výpadek, ale počátek nového trvalého stavu. Varovné signály visí už dlouho ve vzduchu. Vždy byly jasně zřetelné, ale svět před nimi zavíral oči a nedokázal přecházet tato poselství.

Porovnávat přechodný nedostatek ropy v sedmdesátých letech s nastávajícím ropným krachem v období 2005-2050 je jako přirovnávat nehodu končící škrábancem na nárazníku k důsledkům čelní srážky vozidel.

Nepřišel s přesně stejnou prognózou už v sedmdesátých letech Římský klub?

Ukázalo se, že Římský klub měl bohužel pravdu.

Kdo to říká? Nikdo jiný než Matthew Simmons, který v 2000 řekl „*Ohlédneme-li se zpět je jasné, že předpověď Římského klubu byla správná. Jednoduše jsme promarnili 30 důležitých let, protože jsme této práci nevěnovali náležitou pozornost.*“ [10]

Opět jednou se hovoří o „konci světa“. Naposledy se o něm hovořilo v souvislosti s „Y2K“ a ukázalo se, že to bylo jen mnoho povyku pro nic. Je to teď něco jiného?

Rozdíl je v tom, že toto je realita. Není to výstřel do vzduchu. Není to paranoidní hysterie. To je náš skutečný osud.

Přirovnávat vyvrcholení ropné těžby k „Y2K“ je naivní. V protikladu k tomu se v záležitosti Y2K jednalo o „kdyby“, ne o „kdy“. Víme, že k vyvrcholení ropné produkce dojít musí. Jedinou otázkou je, v kterém bodě mezi 2004 - 2010 se tak stane, pokud už se nestalo.

Y2K byl „proklamován“ už od počátku či od poloviny devadesátých let, tedy plných 5 až 10 let předtím, než mělo dojít k problémům. K vyvrcholení těžby dojde za 1 - 5 let a neudělali jsme nic, abychom se mohli vypořádat s důsledky. Nezbytné přípravy vyžadují kompletní úpravu každého aspektu naší civilizace. To je mnohem složitější, než fixace chyby v počítači.

Kromě toho - ropa je pro naši existenci podstatnější, než cokoli jiného. I kdyby se prognózy okolo Y2K vyplnily, byla by naše civilizace v jistých ohledech vržena zpět do roku 1965. Časem bychom obnovili normální stav.

Ropný krach srazí naši civilizaci **zpět do roku 1765**. A nebudeme schopni to napravit, protože už není k objevení žádná hospodárně dostupná ropa, která by takovou obnovu umožnila.

Celý text najdete v č.28 - WM magazín, který vyšel 17.4.2004
Kráčeno. Zdroj: [<http://www.lifeaftertheoilcrash.net/>]

Otázky: Matt Savinar

Odpovědi: James J. MacKenzie [http://www.wri.org/wri/climate/jm_oil_000.html]

Odkazy

[1] [<http://english.donga.com/srv/service.php>]

[2] [http://www.exxonmobil.com/corporate/newsroom/publications/thelampno1_2003/page_5.html]

[3] [<http://www.dieoff.org/page224.htm>]

- [4] [<http://www.dieoff.org/page14.htm>]
- [5] [<http://www.energycrisis.com/uk/planNow.htm>]
- [6] [http://abcnews.go.com/sections/SciTech/DyeHard/oil_energy_dyehard_040211-3.html]
- [7] [http://www.csis.org/energy/040224_simmons.pdf]
- [8] [http://www.fromthewilderness.com/free/ww3/053103_aspo.html]
- [9] [<http://www.lifeaftertheoilcrash.net/NewsMoreProof.html>]
- [10] [<http://www.greatchange.org/othervoices.html>]
- [11] [<http://www.geocities.com/davidmdelaney/oil-depletion/convince-sheet-bruce-thompson.htm>]
- [12] [http://www.fromthewilderness.com/free/ww3/081803_hydrogen_answers.html]
- [13] [http://www.fromthewilderness.com/free/ww3/053103_aspo.html]
- [14] [<http://www.oilcrash.com/petroleum.htm>]
- [15] [<http://www.cnn.com/2004/TECH/science/02/13/hydrogen.reactors.ap/index.html>]
- [16] [<http://www.changingworldtech.com/techfr.htm>]
- [17] [<http://www.lifeaftertheoilcrash.net/DrMallove.html>]
- [18] [<http://edition.cnn.com/2003/WORLD/europe/10/02/global.warming/>]
- [19] [<http://www.commondreams.org/headlines03/1231-01.htm>]
- [20] [http://www.worldnetdaily.com/news/article.asp?ARTICLE_ID+1974]
- [21] [<http://www.startribune.com/stories/484/4350143>]
- [22] [<http://www.bushdraft.com/>]
- [23] [<http://www.lewrockwell.com/wiggins/wiggins7.html>]
- [24] [<http://www.sss.gov/FSmedical.htm>]
- [25] [http://www.worldnetdaily.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=33754]
- [26] [<http://www.newamericancentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>]
- [27] [http://www.americanfreepress.net/09_26_03/ethnic_bomb.html]

WM magazin, 2004, www.mwm.cz
předplatné: obchod@mwm.cz tel: +420 777 770 606